

[Arne Melchior]

ninger, mens den omstændighed, at i faktuelle sager, hvor man måske kunne vise lidt imødekommenhed og indordne sig en lille smule over for den regering, man lige var trådt ud af, gav det ikke anledning til noget som helst komma i nogen som helst avis. Det var det, det gik på. Men jeg beklager, hvis det var ubehageligt.

Når jeg ikke har kunnet tilbageholde denne korte bemærkning, som Tinget godt kunne have levet uden, skyldes det, at fru Marianne Jelved i sin sidste korte bemærkning sagde, at det jo føles noget mærkeligt at stå her og forsvare den siddende regering. Se, det undrede mig, og det skulle hr. Gammelgaard lægge mærke til. Hvorfor skulle det dog være mærkværdigt for den radikale ordfører at stå her og forklare og forsvare og gå ind for den regering, man lige er udrådt af, og som man har stået last og brast med – med eller uden indre spændinger, det skal ikke være op til mig at afgøre – skulle det være mærkværdigt? Og det tegner ikke så godt for statsministeren og regeringen, hvis fru Marianne Jelved, som jeg plejer at regne for en meget pragmatisk radikaler, har så svært ved det allerede i dag, at hun ligefrem må fremhæve det. Det er et faresignal.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg skal ikke blande mig i fru Marianne Jelveds veneration for den afdøde helhedsplan. Jeg skal bare konstatere, at den er afdød, at der ikke i dette Folketing er et flertal for den prioritering, der lå i helhedsplanen, men i forhold til de store linier, som fru Marianne Jelved var inde på i sit indlæg om, hvad der under alle omstændigheder skal og bør ske, er det vel helt underordnet.

Det, der netop er vigtigt nu, er, at vi får taget fat på tingene i en større sammenhæng, og når jeg mener, at det var en forkert konklusion af regeringen at tage en enkelt brik ud i efteråret, var det jo, fordi det illustrerede med al ønskelig tydelighed, at så kunne man ikke få hverken en socialt afbalanceret finansiering eller en tilstrækkelig solid finansiering. Samtidig med, at vi drøfter marginalskalettelser, skal vi også have fat i fradragsomlægning og overgang til bruttoskat, og vi skal have fat i de arbejdsfri gevinster, fordi det er den eneste måde, man kan få Venstre og De Konservative med til det. Hvis man vil forene synspunktet om, at de foran-

dringer er nødvendige, og at vi skal have brede flertal for dem, er det de eneste lejligheder, vi har for at presse de partier, der optager regeringspladserne i øjeblikket, til at være med til det.

Så vil jeg i øvrigt bare notere mig, at vel har fru Marianne Jelved megen veneration for helhedsplanen, men allerede under valgkampen og nu også efter valget har jeg dog noteret to skred i den radikale tankegang. Det ene er, at man gerne ser miljøafgifter og energiafgiftsomlægninger fremmet. Det er vi enige i meget langt, det vil vi gerne drøfte, og det kan så også til sin tid være noget af det, der kan være med til at finansiere nødvendige afgiftslettelser på andre områder, hvor beskæftigelse og valuta er truet af udviklingen i Europa, hvis ikke vi gør noget.

Den anden ting er, at fru Marianne Jelved ikke vedstår den del af helhedsplanen, der hedder børnefamilieydelsesforhøjelse, man vil hellere have omsorgsdage. Det er da i hvert fald også en ny melding.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Til hr. Arne Melchior vil jeg nøjes med at sige, at jeg har noteret mig, at hr. Arne Melchior går meget op i, hvad der er faresignaler og ikke faresignaler. Det giver i hvert fald mig lidt stof til eftertanke.

Til hr. Lykketoft vil jeg sige, at egentlig synes jeg ikke, at det tjener noget formål at blive ved med at diskutere, hvad der skete tidligere. Nu er det altså den 10. januar 1991, og vi skal fremad.

Jeg er ikke enig i den udlægning, hr. Lykketoft lige har givet af efteråret osv. Det er lige meget, lad os dog lade det være forbi, og lad os så komme videre, og her er jeg enig i, at det også er vigtigt, at vi diskuterer de lange linjer og prøver at lave nogle perspektiver og forsøg på at komme videre. Det vil vi gerne bidrage med.

Med hensyn til børneydelse kan jeg da betro fra det radikale gruppemøde – dem må man jo ellers ikke citere fra, men jeg tillader mig at gøre det på forventet efterbevilget tilgivelse – at det generede den radikale gruppe meget, at vi skulle give børneydelse på den måde, som det var foreslået. Vi forstod, at det var noget, Socialdemokratiet ønskede. Derfor sagde daværende socialminister Aase Olesen, at hun var me-